

Synod Information

3 2019

- många som är först ska bli sist, och många som är sist ska bli först (Matt 19:30)

- * Beträktelse: En rik ung man (AL) 1
- * Lokalt: Kyrklig blir lågkyrklig (AE). 2
- * Internationellt: Polen har mer att säga! (CB) 3
- * Extra: Ett café-samtal i London, del III (av prel. VI). 4
- * Hälsning från ordföranden. (JN) 6
- * Ifrån Synodens Tankesmedja: Omöjlig KO2000? (JN) 8
- * Lär känna vänstift och församling västerut. (JN) 9
- * Var hittar jag andra vettiga gudstjänster m.m? 10

– Hur kan jag stötta Synodens arbete?

* Förbön och gåva: Plusgiro 78 05 51-8.

* Medlemsavgift 2019!

200:- (till plusgiro 780551-8). Ny medlem: maila info@synoden.se eller ring 072 - 931 83 42 (v.ordf.).

Välkommen till Höstsamling 26 oktober kl 13 i söderort!

Synodrådet inbjuder till samtal om *LIVET i en krackelerande kyrka – vad gör Synoden för skillnad?* Lördagen den 26 oktober. Vi har fått bjuda in några medverkande gäster.

Vi samlas vid Alby T-banestations utgång mot centrum kl 13 för lunch på Alby Wårdshus. Blir vi många går vi därpå till näraliggande samlingsal, med ett mindre sällskap ser vi oss omkring i omgivningarna! Hur formas församlingslivet i ett av Sveriges äldsta pastorat, idag också präglad av invandringen? Gärna en anmälan till info@synoden.se alt. 072 931 83 42 (ordf.)

Synod Infon per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva!

Skriv till K Strindberg, Gröndalsvägen 110, 117 68 Stockholm.

Betraktelse: Om en ung man som ägde mycket.
(Matt. 19:16-30)

Detta är ett bibelställe som, om man inte läser det noga, kan tyckas handla om ”någon annan” – en som är rik. Hur många av oss, handen på hjärtat, räknar oss till materiellt väldigt rika när det kommer ner på personnivå. Vi i västvärlden är rika, ja, men det innebär inte alltid att vi själva, när vi jämför oss materiellt med andra, ändå känner oss förmögna. Kanske kan vi med den utgångspunkten också, utifrån denna liknelse, konstatera att rika människor inte ens har en lika genuin tro som fattiga. Då skulle de väl ge bort allt de har, inte sant? De rika alltså.

Den rike mannen vände sig direkt till Jesus och hans övertygelse blev prövad av Herren själv. Min upplevelse av mannens reaktion är, att det visar på ett beteende många av oss nog kan känna igen sig i. Vi hamnar i situationer där vår efterföljelse och övertygelse inte visar sig så självklar eller bergfast som vi önskat. Mannen var förtjust i sin rikedom och bekvämlighet. Den var för svår att lämna. Kanske kom han till insikt, kanske vände han om. Nog är det detta vi skall fundera över när det gäller oss själva. Istället för att försöka komma ifrån liknelsen genom att bedöma oss utifrån vår egen materiella status i jämförelse med dem som äger mer.

Jesus sa: *”Ja, jag säger er: det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.”* Jesus sa inte, att det är lättare för en fattig att komma in i Guds rike. Likaså säger Jesus i slutet av liknelsen, att det gäller också att lämna bröder, systrar eller far eller mor för Hans skull. Det handlar om mer än pengar. Det handlar om bekväma sammanhang där komfortzonerna rubbas och statusen försvinner om jag väljer att följa Jesus.

Vi skall inte heller glömma lärjungarnas reaktion. De blev bestörta och sade: *”Vem kan då bli räddad?”* Lärjungarna hade redan lämnat allt och följt Jesus, men tyckte ändå att kravet var tungt. Det lägger en tanke hos mig, att fundera över när jag själv kan drabbas av den bedrövelse som den rike mannen kände då Herrens uppmaning kändes oöverstiglig.

Men liknelsen lämnar inte bedrövelse och hopplöshet efter sig. Det som får stanna kvar med eftertryck, är Jesu lugnande ord till lärjungarna och oss alla, rika som fattiga: *”För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.”*

Ann Lång

Lokalt: Kyrklig blir lågkyrklig.

Kyrkliga förbundet är just ett kyrkligt förbund, och man har hållit på det kyrkliga. Men i takt med att den kyrkliga omvärlden har ändrats har man i flera av förbundets lokalavdelningar börjat med egna gudstjänster. Man kan ta lokalavdelningen i Växjö stift som exempel. Där samlas man till gudstjänst på tre olika ställen. Ett ställe utgörs av Fridafors kyrka, vilken man köpt från en församling i svenska kyrkan, och i de andra fallen hyr man in sig i lokaler tillhöriga andra samfund. Man försöker i möjligaste mån använda sig av präster från Svenska kyrkan, oftast en emeritus, men ibland är det någon lekmanpredikant. Högmässor har alltid en präst som tjänstgörande. Traditionen med kyrkodagar på Heliga trefaldighets dag upprätthålls i Fridafors, som ligger i den socken där man haft denna tradition tidigare. Jag har tjänstgjort vid några kyrkodagar under åren.

Det finns också missionsföreningar som kallar en präst att ha högmässa vid något missionsmöte.

Undertecknad har varit anlitad vid tillfällena av ovan nämnda typer. När det gäller Kyrkliga förbundet utgår kallelsen från en styrelsemedlem, som brukar ringa och boka ett halvår i taget. Det gäller då Huskvarna, där jag är ungefär var sjätte vecka. Man firar gudstjänst i den staden den första och den tredje söndagen i månaden (undantag finns i januari och juli). Musiker kallas av en ansvarig gudstjänstdeltagare.

Kallelsen att (för första gången) ha högmässa vid missionsmötet i Tidersrum kom från missionsföreningens ordförande. Även hans kusin, som är medlem av församlingsrådet, var närvarande. Föreningen, som är ansluten till ÖSM, har omkring 150 år på nacken.

A.E.

Synodrådet annonserar mer: plusgiro 78 05 51-8.

Synodrådet annonserar mer, det betyder en större utgift. Vi syns närmast i Kyrkans Tidning, Kyrka och Folk och Kristen Fostran. Välkommen med din gåva för detta ändamål eller för ospecificerade. Glöm inte medlemsavgiften 200:-!

Internationellt: Polen har mer att säga!

Just nu börjar konfirmander skrivas in i många församlingar. Flera grupper kommer sedan att genomföra resor till Polen. Bland annat kommer man där att besöka koncentrationsläger. Då är det bra att minnas att det hade funnits koncentrationsläger i Tyskland i 6 år innan de inrättades i Polen. Det tyska folket var det första, som drabbades av nazistisk terror. Ett av offren i lägret Stutthof i Polen var Anna von Stackelberg, svärmor till Claus von Stauffenberg, som genomförde attentatet mot Hitler 1944. Nazisterna hävdade den kollektiva skulden, därför dödades hon. Det bör man också berätta om. Föreställningen om den kollektiva skulden är ett gift.

Sebastian Stackset har i boken *Det finns hopp* berättat om de norska officerare, som var krigsfångar i tyska läger i Polen. Bland dem var hans farfar och den tappre norske fältprästen. Det är också en berättelse, som konfirmander behöver få höra.

Koncentrationslägren i Polen var en förnedring av hela landet. Polen har mer att säga. Det bör konfirmander få veta. En sådan berättelse är Westerplatte i Gdansk. Här höll 1939 en liten polsk garnison ut i 30 dagar mot en tysk övermakt. Modet och uthålligheten på Westerplatte är en del av Polens frihetshistoria, en stark inspiration till polsk frigörelse. I Gdansk finns också det f.d. Leninvarvet, där fackföreningen Solidaritet 1980 började de aktioner som ledde till Polens och hela Öst-Europas frihet. Vi kunde också berätta om de tiotusentals unga polska män, som på hemliga vägar tog sig till England och där gick in i kampen mot nazismen. Många av piloterna i Battle of Britain var polacker. De gav aldrig upp. Detta bör också konfirmander få veta. Polen är en stor nation. Det är viktigt att konfirmander får veta hur mycket den kristna tron betydde för dem som ledde allt detta. Polen har mycket att säga. När vi är där skall vi lyssna till det.
Christian Braw

Extra: Ett cafésamtal i London, del III (av prel. VI).

Ett samtal i januari 2018 om Engelska kyrkans fem vägledande riktlinjer för såväl traditionalister som modernister, denna del särskilt om Alpha och församlingsplantering. Undertecknad frågade en företrädare (biskop) för engelska 'lågkyrkliga'. Den som önskar en översättning är välkommen att höra av sig. Tidigare publicerade i Sy Info 2/2018, II i 2/2019.

[De som ännu inte tagit del av Engelska kyrkans fem vägledande riktmärken för kandidater vad gäller respekt för kollegor, se https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf]

Ett café i Redhill i södra London torsdag förmiddag 26/1 2018:

“- But that does not say anything about whether another bishop will be a PEV (Provincial Episcopal Visitor) or another suffragan: Does it matter?

- The PEV's are all suffragans. So Jonathan Goodall is a suffragan of the archbishop of Canterbury (within the community of anglo-catholics), just as I am.

- Aha, so there is no real difference, just the names?

- PEV is simply a description of how they act and what they do. They still have to work within diocesan structures and everything has to be done with the permission of a diocesan bishop.

- So, if I go back to the outreach issue - do anglo-catholic parishes also use the Alpha course?

- Yes, some anglo-catholic parishes do use Alpha, but Alpha has itself encouraged the emergence of other courses, and anglo-catholics themselves have designed their own course which some use. I personally have always worked with a different course called Christianity Explored which is championed by Rico Tice who works at All Souls Langham Place which is the Church where John Stott used to be Rector. I prefer that course to Alpha because it is clearer about sin and about grace. But nevertheless, Alpha has had a tremendous impact. The reason for mentioning it is only to give you an example of the effect Holy Trinity Church Brompton has had across the whole of England. It's impact is enhanced by the fact that the current archbishop of Canterbury is very sympathetic. The Bishop for Church Planting also comes from that background and the Church of England has been persuaded to adopt a more dynamic approach to church planting in order to grow the number of churches. As a result, there is a plan to set up so-called 'resource churches' in the centre of major cities.

- Resource churches?

- Resource churches. The idea is that they are well-funded from the outside. Agreements have to be reached about the release of money for this by the Church Commissioners who manage the historic assets of the church. They have a very good sociological approach to what they do. Dioceses identify the building where they will

establish a resource church, often a redundant church building or a church where there are very few people left. The church is renovated and a full staff team appointed – to include a youth worker, a director of music, an administrator. The Church Commissioners fund these projects - with substantial amounts of money.

5.

The resource churches attract a good number of people to attend their services and activities. Their approach is to plant these churches near to student populations, on the basis that if they get the ambience right, and the music right, students will be attracted. Once you have a good body of students you have a sense of life and momentum to which others are attracted. In nearly all cases, within weeks of starting there are over 200 people in these churches. They are called resource churches because the idea is that when they have grown, they then plant out to other areas of the city which need churches and or have churches that are dying. We are yet to see whether this structure works.

- The keys you mentioned, as I heard, are music and something else?

- The ambience, the lighting, the colour, things like that. And you ask where is the gospel in this, where is the Word of God?

- Where is the sermon?

- The answer is: It is there. When they attract people to their services, they present the Gospel to them. But I have to say, from my point of view, one of the criticisms that can be lodged against it is that it can be very lightweight. And I do not want you to go away thinking that is the only way in which people are approaching church planting

- A Lutheran would be worried about such lightweight things...

- Well, I share that concern but not for all the resource churches; some are very good. That is why I rejoice in the fact that there are many churches being planted in ways other than through the resource church initiative. So, for example I am working with a network in London called the Co-Mission network led by Richard Coekin [<https://www.richardcoekin.co.uk/comission>]. He is an ordained church minister of the Church of England. He has planted, I think, thirty churches. His network is made up of church planters some of whom will be Anglicans, that is Church of England clergymen, running Church of England churches; some of them will be outside the Church of England but still regarded as Anglican. And some of them will be Free Church people – Free Evangelical Churches.

And they are bound together in the Co-Mission network which encourages and supports them. They have appointed a director of church planting themselves, and they intend to plant – I have forgotten what their target is – but it is something like 300 churches by 2050. Their approach is very well thought through. If you go to their churches they are absolutely focused on the teaching of the Word of God. And they are booming.

A conversation to be continued...

JN

Hälsning från ordförande

Kära vänner,

Genomgången av ekonomin vid senaste Synodrådet gjorde att vi kunde konstatera ett glädjande positivt medlemsbetalande! Några nya och några nygamla fler betalande. För en förening gör det stor skillnad med varje betalande medlem, glöm inte det. Gåvorna är lika viktiga men medlemskurvan avgörande. Jag har lite svårt att tro att det beror på att vi kunnat besätta ordförandeposten igen, snarare att vi tar i den gamla frågan om preses pånytt. Extrastämman i Lund i maj beslöt ta förslaget i ett första beslut. Saken handlar om enskilda och grupper som inte tas tillvara av ordinarie stiftsbiskop.

Ryggraden i Synoden 1982 var ett antal dekanat med dekaner och en preses. Med tanke på kyrko(o)ordningsutvecklingen, Synodens vänner var med i förarbetena, är det nu förenat med viss risk för präster i tjänst att vara med, ännu mer att företräda Synoden. Och Synodens presesparagraf togs bort 2005 då tanken om dekanat blev en möjlighet, inte en nödvändighet. Nu finns ingen given biskop Bertil Gärtner, och vad gäller frågan om framtida ämbetsval och vigningar syns ingen ljusning. Men eftersom inte Svenska kyrkan är den enda kyrkan i världen, tack och lov, händer det att hit kommer redan kristnade och vigda, och en hel del som upptäcker trons väg inser att dagens svenskkyrkliga ramar är för små. Vår granne Engelska kyrkan visar ett helt annat exempel med livsrum och livsgaranti för traditionella kristna. När biskop Bertil i samband med Landsmötena frågade kända grupper om kallelser av präst till vigning (och tjänst) hörde han inga sådana kallelser. Jag tror att många inte förstod frågan, ansvaret och allvaret. I det antagna preses/råds/förslaget är tre skriftliga kallelser avgörande för att en valprocess ska iscensättas. Första ledamotsalternativet är en tänkbar biskopskandidat. Det är inte uteslutet att vederbörande ska kunna väljas till ordinarie stiftsbiskop. Jag är beredd att leda Synoden så länge den frågan får vara öppen. Flera nya biskopar är glädjeämnen men deras handlingsram är beskuren i den grundläggande frågan om Herrens skapelse av man och kvinna.

Synodens förste preses hade inte angivna ramar, i praktiken var det vice ordförande som ledde dekanalkollegiet. Det som slutligen kom att dominera preses gränssättande var risken att bli anmäld i samband med extra prästvigningar på andras kallelser.

Vilken ekonomi ska satsas på ett presesråd? Ska en ram för minimi/maximi-aktivitet/redovisning sättas? Liknande frågor arbetar Synodrådet med under hösten inför stämman i vår. Synoden och Svenska kyrkan behöver kyrkliga företrädare som kyrkfolk har förtroende för.

Höstsamlingen 26 oktober, Alby Tunnelbanestation kl 13, är ett tillfälle att få samtala om LIVET (det är inte alls omöjligt att ännu kalla, samlas och betjänas av goda präster) i en krackelerande kyrka. Vi tror att vi blir en mindre grupp men alla är välkomna, utrymmet ska räcka! Vi börjar med lunch på värdshuset.

Nederst i denna information ges länkar till församlingar i Engelska kyrkan som bett om tillsyn utöver ordinarie stiftsbiskop. Två församlingar listas därför att "the anglo-catholics" församlingarna håller ihop för sig och "The Reforms" församlingar har sin kontaktbiskop. Man har sedan länge ett system med extrabiskopar, "suffragan" biskop, därför att i Engelska kyrkan

är det biskopen som ska genomföra alla konfirmationer. Det är bland dessa som man först utsåg ”Flying bishops”/”flygande biskopar” för att garantera att även traditonalisterna skulle ha tillgång till biskopar. Nuvarande anvisning från biskopsmötet, de fem vägledande anvisningarna 2017, sträcker sig längre. Det ska inte vara omöjligt att välja en traditionell biskop till stiftsbiskop men då blir det istället omvända förhållandet att det blir de som inte kan acceptera vederbörande som får be om extra tillsyn, som ska garanteras. Tyvärr blev reaktionerna sådana att (förste?) valde traditionelle kandidaten som stiftsbiskop (inom denna ram) avstod från en sådan post p.g.a. reaktionerna. Detta kunde man läsa om i Kyrkans Tidning 11/2017, sid 12.

Det samtal som nu refererats från caféet söder om London 2018 (del III av prel. VI) handlade i grunden om att få ett intryck hur ordningen fungerar. Den här aktuella delen berör i första hand Alpha och församlingsplanering. Det finns anledning att ifrågasätta om ”församlingsplanering” i första hand handlar om att slå upp en extra församling intill en befintlig? Det rimliga måste vara att utifrån given församling göra specialinsats för ytterligare frön: nytt liv i döende församling. De som gjort insatsen rör sig vidare. Den kommande sjätte delen berör mer direkt hur också en traditionell suffraganbiskop kan anmodas medverka då församlingar har skäl att ifrågasätta sina prästers tjänstgöring.

Sist vill jag påpeka att i Synodens sammanhang finns flera parallella nätverk. Prästen Christian Braw och Jönköpingsdekanatet är det tydligaste exemplet. Braw ger ut ett enkelt informationsblad där olika gruppers goda samlingar i f.f.a. Jönköping/Kronoberg annonseras. Den som hör av sig kan få ett exemplar 0478-500 22. Likaså prästen Göran Hallberg ger ut ett infoblاد om det lokala arbetet i Vingåkerstrakten. Den intresserade får ringa tidiga mornar 0151-303 04. Bönegemenskapen runt heliga Birgitta SSB samlas utöver landet, Oasrörelsen likaså, m.fl. Berit Simonsson och Hans Weichbrodt reser land och rike runt. Det är motiverat med fler initiativtagare till liknande smågrupper åtminstone i våra större städer. Stockholm har många grupper som inte vet om varandra. Detsamma gäller t.ex. mellersta delen av landet, d.v.s. runt Östersund!

Mvh er ordf Jonas Nilsson

Från Tankesmedjan (<http://synoden.se/tankesmedja/index.html>):

Läs Sy Info på nätet för att lätt nå länkarna.

De tre senaste bidragen:

40. Fadern.

39. Guds rike eller reinkarnation.

38. En ordförandes svar på högstadiefrågor om religion.

Under ämnesrubriken V. Kyrka och ämbeten:

“32. Traditionella grenar och plantor utan ordinarie biskop?

Treenighetens gemenskap!

Kyrkan är och har i alla tider varit helt beroende av sin Herres ledning och beskydd. Såsom Kristus själv led döden i denna världen så lider kyrkan döden för att med Honom leva det nya livet. Det är ett under att få dela hennes tro och gudstjänst. Därför vågar jag tro och bekänna att vår Herre kan verka också i en stängd kyrka som dagens Svenska kyrka. Ett av de mörkaste kapitlen i Jerusalems tempels historia är när kung Ahas stänger porten till Herrens hus (2 Krön. 28:24). Med Svenska kyrkans nuvarande könsneutrala program och nedmonteringen av Faderstron så är hon dömd till att gå under, särskilt när detta ska manifesteras i vigning och handbok. Men det är de döda som Herren väcker. Låt oss därför be Gud om rätta biskopar och präster oavsett om de skulle komma av ordinarie biskopar som bekänner eller extrabiskopar som klargör och stöttar. Kyrkoordningen 2000 beror av extra biskopar som bekänner tron.” JN

Skrifter genom info@synoden.se eller 072 931 83 42:

Att tro som apostlarna Bo Giertz. ProVeritate 1992

Inte oordningens Gud. Lena Artman/Fredrik Hector m.fl. 2000.

Lär känna vänstift och församlingar västerut.

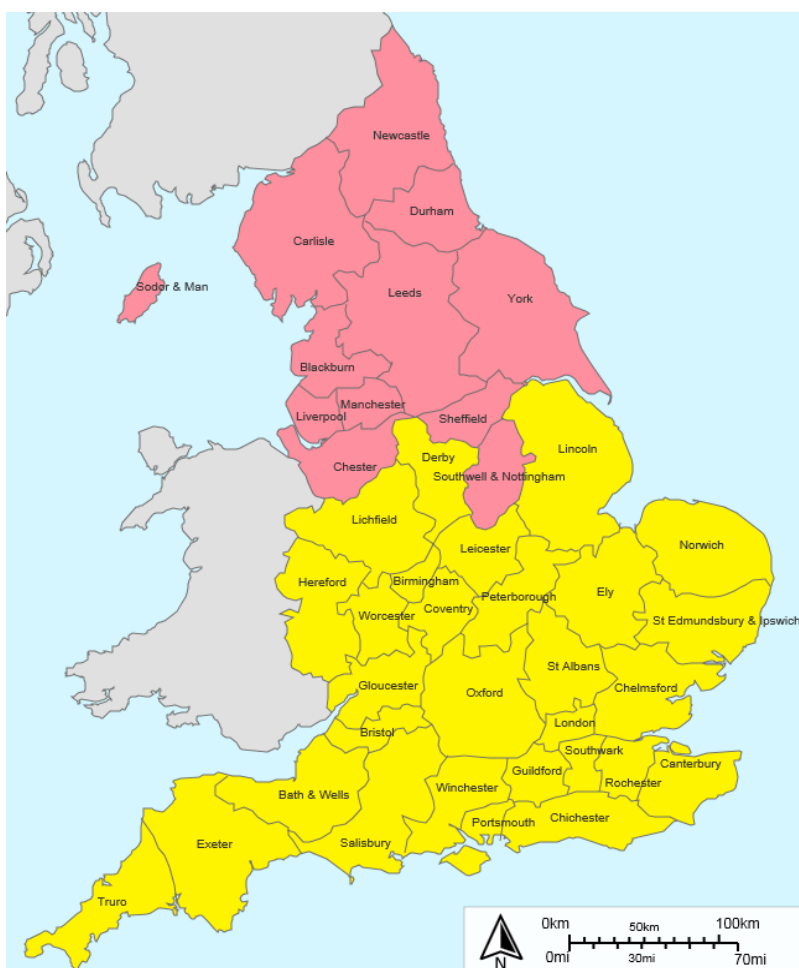
Svenska kyrkan står i kommunion också med Anglikanska kyrkan. Två kyrkor i Trurostiftet/Engelska kyrkan (vänstift t Strängnäs stift):

* **St. George the Martyr**, St. George's Road,
Truro Cornwall.

<http://www.trurochurches.org.uk/>

* **Fowey parish**, South Street,
Fowey, Cornwall.

www.foweyparishchurch.org/

(med reservation för de senaste uppdateringarna)

Några av Svenska kyrkans vänstift med Engelska kyrkan:

Norwichstiftet - Luleå stift,

Lincolnstiftet - Härnösand stift

Chelmsfordstiftet - Karlstad stift

Gloucesterstiftet - Västerås stift

Trurostiftet (Cornwall) - Strängnäs stift

Europastiftet - Visby stift

(Ripon&)Leeds/Wakefield stiften - Skara

Oxfordstiftet - Växjö stift

St Albanstiftet - Linköping stift

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

För att finna andra medlemmar på rimligt geografiskt avstånd, få tips om gudstjänster eller vettig präst i närområdet, tag kontakt med någon av nedanstående:

Skåne/Blekinge: Lena A Artman 0435 44 84 04
Malmö: Gerd Svensson 070 874 39 94
Småland: Mattias Fjellander 0371 173 19
Göteborg: Marie Persson 070 682 41 22
Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar)
Stockholm: Hans Gustafsson 070 594 75 68
 Kåre Strindberg 070 670 59 68
Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81
Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84
Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16
Norra Norrland: Mats Rondahl 0970 640 09

Prästen Göran Hallberg samordnar förbönspärmen.

Hör av dig om förbön för dig, din eller er församling, bibelstudie-
/gudstjänst-gemenskap, se telefon ovan.

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro. I Jesu Namn Amen.

Synodrådet 2019-2020 (20190331).

Ordf. Jonas Nilsson (2020), Hjälmseryd, Ängshuset, 576 94 Stockaryd, 072 931 83 42, nilsson.bja@gmail.com

v.ordf. Lars Gustafsson (2020) Träslövsläge

Ordinarie: Göran Hallberg (2020) Vingåker, John G Olnert (2020)

Katrineholm, Boris Pahlm (fyllnadsvald till 2020) Stockaryd, Marie Persson (2021) Styrösö, Gunvor Vennberg (2021) Vännäs. Suppleanter: Gunnar Persson (2020) Göteborg, Kerstin Sidenvall Karlgren (2021) Kävlinge, Oscar Wessman (2020) Skara.

Synodens Tankesmedjas tf debattredaktör och ansvarig utgivare

Oscar Wessman, 072 251 27 04, oscar.wessman@gmail.com